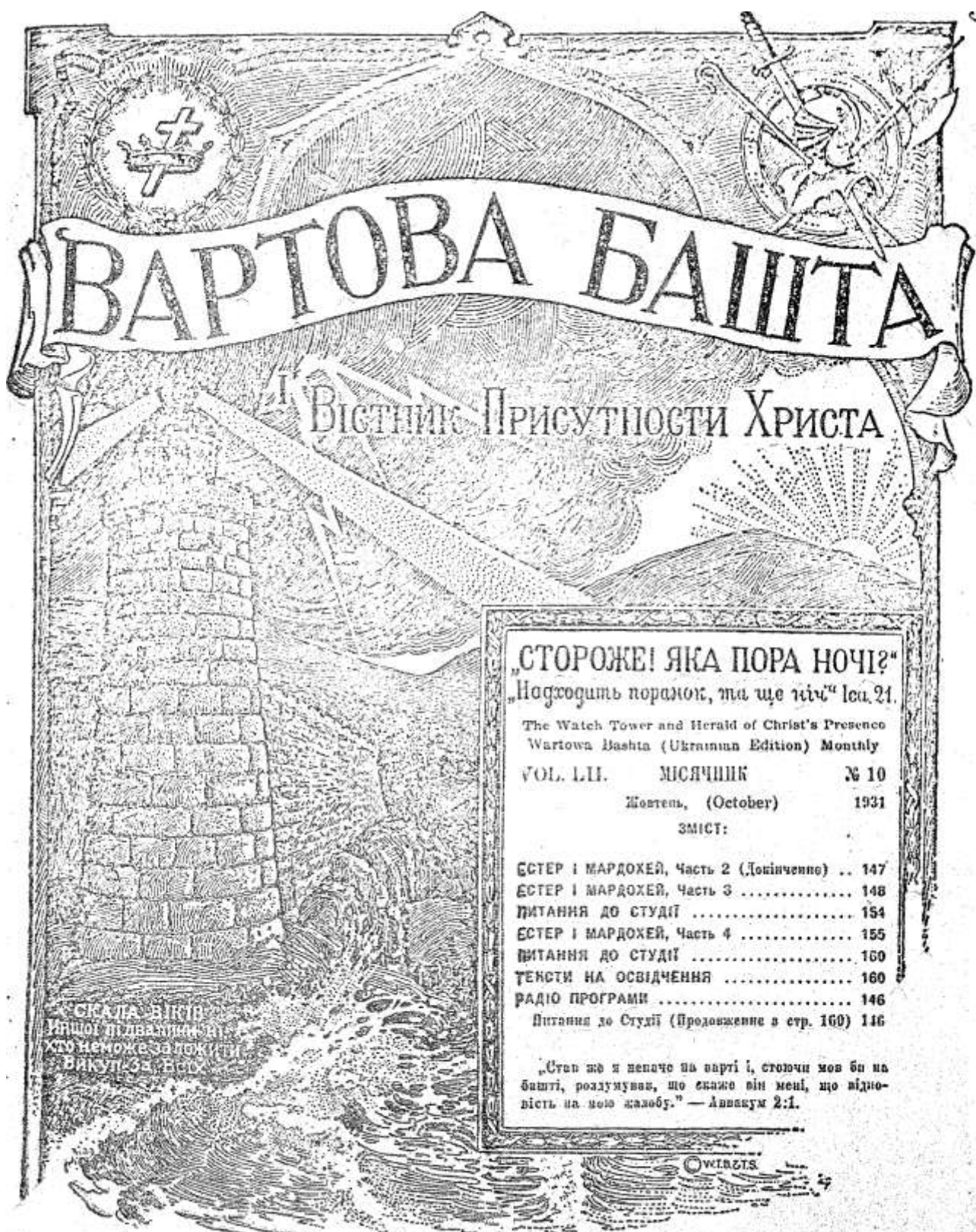

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Надходить поранок, та ще ніч“ Іса 24.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartown Dashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII.

МІСЯЧНИК

№ 10

Жовтень, (October)

1931

ЗМІСТ:

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 2 (Допинченно) ..	147
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 3	148
ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ	154
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 4	155
ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ	160
ТЕНСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	160
РАДІО ПРОГРАМИ	146

Питання до Студії (Продовження з стр. 160) 146

„Стан же я непаче на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

На землі переносах породів у заколоті; як зареве море та філії [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дивидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросягуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення наше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал виходить в тій мірі, щоб допомогти людям про-
акувати ціль Слова. Він поміщує матеріал для систематич-
ного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати пос-
тійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад
дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвен-
ції і годині співпрацювання з ними. Він також поміщує програми
для радіостанцій і поміщує відповідний й науковий матеріал
для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова
Правди, і стоїть непохитно на основній правді вищої жертви
викупу, після якої всі люди миряться. Він є незалежний
від впливу різних партій, сект і людських переконалих. Він
не прибірає догматичної міни, а радше зохочує читачів до
уважного досліджування кожного написаного в ній слова, по-
рівнюючи його з наукою неоміального Слова Божого. Він не
мішастись в жадні суперечності і не поміщує ніяких персо-
нальних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО БОГ є єдиний справжній Бог, Сотворитель неба й
землі, і перебуваючий од віків до віків; що Лягоє був почат-
ком його творіння, котрий описав стався чоловіком; що Він
тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила
на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного
чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий
і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди
прийняли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб стати Відкуп-
ителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, че-
рез що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих,
познісся на небо і представив вартість свого чоловічества як
ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з
між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що
місія церкви є ступати слідом П Господа Ісуса Христа, пре-
ображуватися на подобі його, давати свідчення о імені й за-
мірі Бога Єгови, і остаточно бути прославленим з Ісусом Хри-
стом в небесній царстві; що Христос, Голова і тіло, становить
„місію Авраама“, котре буде благословляти всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер при-
сутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своєму престолі і ве-
дить усім народам слухати його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творінням тепер є оправдання
Божого імя й слова, і що се є приналеж як і повинність кож-
ного правдивого Християнина давати свідчення Ісуса Христа,
голосити, що царство небесне прийшло. *Ся євангелія цар-
ства мусить бути головною.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 45 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australian 7 Bessford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lello Street, Cape Town, South Africa

Примітки адресувати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee

W. B. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, J. F. Rutherford,
E. J. Coward

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post
office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплати на Вартову Башту річно вносять в Зауочених Дер-
жавах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Брита-
нії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплати в Зау-
очених державах треба вносити через поштовий переказ,
експрес ордер або банківний переказ. В Канаді, Англії, Півду-
жній Африці і Австралії Предплату треба вносити лише до
відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажають
його читати, вислано дарем, если є се попросити.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не вно-
симо спеціального повідомлення, що отримали платежність, ані
не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначу-
ємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBBR Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Пів годинної програми будуть дані раз на місяць, що другої
латини кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є,
9-го жовтня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.
13-го над. в 7:30-8:00 год.

(Продовження з Сторони 160)

- 12, 13. Яка вість була послана до Естери? Що вона від-
повідала? Поясни чи кожде з них поступило мудро в сій
справі.
- 14-16. Оправдай їх підставу до земського царя на завітний
Божий парід. Чого се було прообразом?
- 17-18. Які обставини змусили побільшити небезпеку Естери
появитися перед царя? Що се представляло на тепер?
- 19, 20. Яка була ціля в плані Сатани щоб знищити всіх
Жидів? Яку остерогу може останах винести в рід?
- 21-23. Покажи мудрість в словах Мардохея написаних в
Естері 4: 13, 14. Як сі слова служать як порада для остана-
х жидів?
- 24, 25. Поясни і пристосуй слова Мардохея: „А хто відве,
чи не задля такого часу ти й досягла почесті царської?“
26. Яким способом Мардохей і Естер порозумілилися між
собою? Як тепер порозуміються ті, що були представ-
лені в образі?
- 27-33. Коечність вимагала для Естери ділати сейчас в
користь Божого завітного народу. Які кроки вона взяла?
Навіщо і інших писем покласти чи се були властиві кроки.
Яка лекція міститься для останах жидів?
- 34-38. Яка лекція лежить для останах жидів в сій, що Естер
покласти небезпечні йшла перед царя? Що можна навчи-
ти із способу в яким вона приступала до царя?
- 39, 40. Покажи хитрість з якою Сатана забирається викону-
вати свій злий замір в тіх часі. Покажи, що він уживав
того самого способу жидів.
- 41-43. Наведи писання в яким є вираження молитва для
останка в теперішніх часі. Який буде напрям останка жидів
вони будуть чекати на оправдання слова і імя Єгови?
44. В сій точці найвищої студії пророцтв храни, корінний по-
няття Естери із позитивом останка.

ВАРТОВА БАШТА

I Вісник Присутности Христа

VOL. LII

Жовтень, 1931

№ 10

Естер і Мардохей

«Ви, що любите Господа, ненавидьте це! Він хоронить душі людей побожних; а рик беззаконних викликає їх.»
—Пс. 97:10.

Часть 2

АЖ ТОЛІ Естер була вибрана і окоронована яко царівна. „І сподобав царь Естеру більш за всіх дівчат; і надів царський вінець їй на голову й поставив її царицею замість Астині.“ (Естери 2:17) Се представляло Божу любов до останка, а головню до тих, що посвятилися і прикладають старання до Його справи від коли Ісус Христос прийшов до свого храму. Для останка тепер бачити і розуміти заманіфестовану любов Божу до нього є великим заохоченням і потіхою. Сі мають свідоцтво духа, що вони були вибрані і помазані, і вони тепер є велими заохочені щоби шире старатись бути вірними аж до смерті.

“Той цар любив Естеру понад усі жінки. Тут мабуть цар представляє Єгови. Можливо, що Господь Ісус мав се на увазі коли сказав: „Сам бо Отець любить нас.“ (1 Йоана 16:27) Сі вірні послідователі Христа радісно хоронять заповіді Божі й Ісуса Христа, царя, і до них Ісус каже: „Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я люблю му його, і обявлюсь йому.“—Йоана 14:21.

“Домашні жінки, представляючи необачних дівиць клясу, не запобігали такої великої ласки, і ті необачні дівиці не можуть тішитися такою любовю. Вірні на правду можуть сказати тепер: „Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звалились. Тим то не знає нас світ, що не пізнав Його.“—1 Йоана 3:1.

“Естер була оміщена в царській палаті, і сим на ній була положена велика підвічальність охорони і добра її народу. Жидів, котрі замишляли тоді в Палестині і по всіх частих сто двадцять і сім провінцій. Тепер Естер занимала царське становище яке колись занимала Астикь. (Естери 1:19) Потім Естер мусіла бути випробована її походження з жидівської народности мусіло відкритись, если вона мала бути вірною і правдивою до Єгови її Бога. Тут нам пригаду-

ється проба яка прийшла на Мойсея коли він не схотів відречись свого народу: „Лучше зводив страдати з людьми Божими, ніж дізнавати до часної розкоші гріха, більшим багатством над Єгипетські скарби вважаючи наругу Христову; озираєсь бо на нагороду. Вірою покинув Єгипет, не боятись гніва царевого; устояв бо, якотакій, що Невидимого видить.“ (Жидів 11:25-27) Чи возьме Естер подібний напрям? Проба яка мала впасти на ню рішить се питання. Та проба і наслідки були образом проби яка мусить прийти на останок Божого люду, і які виринуть наслідки.

“І справив цар велику гостину,—гостину за для Естери.“ (Естери 2:18) Се можливо було образом на „весільну вечерю Агния“ на котру Божий останок є запрошений і на котре то запрошення вони відповіли, і що се датується дець від 1922 року. „Коли другий раз зібрано дівчата, сів Мардохей коло царської брами.“ (Естери 2:19) Се показує, що Мардохей був вже тоді в службі царя, і се, що він сів при брамі, представляло, як останок кляса є тепер в брамі царства, представляючи велике ім'я і діла Єгови Бога, предвічного царя. Естер дальше робила то, що Мардохей навчав її, навіть і тепер коли вона була вибрана на царівну. Аж до того часу Естер не була вікрита, що вона була Жидівкою.

“Сталося, що на царськім дворі повстала змовка проти царя, і ось два його дворянини приготувались заплотити зло цареві: „Естер все ще не згадувала про свою рідню і про свій народ, як звелів їй Мардохей, бо Естер поступала по слову Мардохея й тепер так само, як і тоді, коли була в його приймачкою. Того ж часу, як сів Мардохей коло царської брами, два царські скопці, Гавата й Тарра, сторожуючі при порозі, а розлучені, змовлялись наложити руку на царя Артаксеркса. Довідавшись про се, дав Мардохей знати цариці Естері, а Естер ска-

зала цареві від імення Мардохей. Діло вислідже-
мо й знайдено справдішим, і обох їх повішено
на дереві. І вписано добродійство Мардохейове
в книгу щоденних записок у царя."—Естери 2:
20-23.

Ділаючи спільно, Естер і Мардохей викона-
ли важну прислугу цареві, що представляло, як
останок буде несамолюбно служити Єгови і
Царю над царями. Від часу до часу являються
одиначі, котрі признають себе за слугів Бога і
котрі виджуються бути в лійі до царства, однак
котрі стають незадоволені і вибирають собі свій
спосіб активності, котрий загрожує доброті і
життю тих, що є членами тіла Христового, Бо-
жого Царя. Коли вірні члени останка спостере-
жуть таких, тоді вони назначають їх задля до-
бра їх братів, і дають пересторогу проти тих,
що спричиняють розділення, котреб знищило
Божий люд і проти котрих Господь меч носить.
(Рим. 13:3, 4) Останок також перестерігає упра-
витель задля їх фальшивства, гіпокрицтва і по-
гибельної дороги невірною духовенства і тих,
котрі співтоваришають із ними для шкоди Божо-
го народу. В той самий час вони радять управи-
телям бути послухними Господу і кажуть сло-
вами пророка, „прославляйте Сина", Христа, і
відкиньте невірне духовенство, котру то класу,
як писання показують, володарі повісять наче
на дереві. В часі виконання сеї служби Мар-
дохей не отримав ще нагороди за се, але се
було відложено для його добра і пізніше при-
гадано. Ось так Божі справедливі дороги для
Його вірних є показані в образі. „Несть бо
Бог неправеден, щоб забути діла наші і труд
любви, що показали ви в ім'я Його, послугу-
вавши і послугуючи святим." (Жидів 6:10) Єго-
ва не все нагороджає добрі діла останка в часі
виконання їх, однак Він старається о відповідну
охорону для свого люду, і Він збереже його у
відповідній часі.

Естер і Мардохей

Часть 3

ЄГОВА позволяє на зло через се, що Він не
перескаржає самолюбним і лукавим сотво-
рінням ступати їх власною дорогою. Однак при-
йде час, що Він видляє свій справедливий гнів про-
ти чинителів беззаконня. Дійсна проба не може
прийти на жадне сотворіння, хіба що те сотво-
ріння має свободу вибирати собі злу або добру
дорогу. Лукаві є ті, що знають як поступати, а
однак добровільно вибирають дорогу беззакон-
ня. В писаннях Диявол є названий Лукавий, то-
му що він є провідником всякого беззаконня.
Він знав, що він вибрав злу дорогу від самого
початку коли він приступав до Еви, однак його

самолюбство і захланність похнули до сього.
Бог дозволив лукавому вибрати собі власний
напряй і поступати ним до крайности, але в на-
значенні Богом часі навіть Сатана мусить у-
пасти і буде знищений. І всіх його агентів, що
пішли слідами його, стріне така сама судьба.

Ся драма отвірається сим, що цар вивисшає
Амана до славної позиції в своїм царстві. „Після
сих подій звеличив цар Артаксеркс Амана, сина
Амадатового, Вугейця, й підніс його і поставив
сідлище його вище за всіх князів, що в його."
(3:1) Позиція Амана була далеко вища чим
та, котру займав Мардохей. Маючи на увазі,
що цар Артаксеркс представляв уявно царську
урядову владу, ми тепер бачимо, що він ужи-
ває своєї сили, щоби виконати злий замір; отже
тут той цар представляв Сатану, Диявола і його
володіючі чинники на землі, котрі стараються
вивисшити так звані релігійні провідники тепер
на землі і збільшити їх силу. Се головню спов-
нилось по 1922 р., і потім, як сім часи порази
мали бути виляті. (Гл. Одкр. 16; також *Світло* 2,
стр. 18, англ. видання) Се сталося по вибранню і
помазанню класи Естери через царську владу
Бога й Христа. Вивиснення Амана також пред-
ставляло духовенство, що воно потоне глибше
в політику сього лукавого світа і отверто злу-
читься з Сатанською організацією, оголошуючи
себе, що вони є вороги Божі.—Якова 4:4.

Сей факт показує, що коли папа був при-
вернений до тим часової влади, від тоді народи
посилають своїх представників до його палати.
Духовенство бере одважну участь в світовій
політиці а головню відносно Лігі Народів, котру
вони фальшиво називають вираженням Божого
царства на землі. Головню в Америці духовен-
ство отримало право над радіями, над котрими
нині мають контролю великі багатері.

Один слуга великого інтересу в своїй про-
мові вихваляв релігійний елемент в справах ра-
дія, і старався зробити приятельські відношення
між ріжними релігійними сектами. Часописи по-
дають, що він не давно в своїй промові сказав
ось що: „Я вельми радуюсь із сього, що я мав
маленький привилей в приготвовлюванню поділу
часу на неділю для ріжних релігійних організа-
цій сього краю, щоб безсторонна релігійна
вість доходила до людей сього краю, котра то
ність не є постороні жадної віри і не противить-
ся жадному віроісповіданню. Так, ми маємо
протестантів і католиків і жидів, всі представ-
лені на тім поділі часу і всі можуть говорити
через радіо до цілого краю." Із такими словами
самохвали сей син „воздушної влади" каже, що
його хлібо-давець, великий інтерес, ужив його
до злучення в одну славу спілку всі „воздушні
власти" в краю, без огляду на їх погляди й віру-
вання, тому що вони згодилися статися слугами

їх великого пана, невидимого бога цього світа.

⁸ Сі сектанські релігійні провідники були зроблені членами комітету для контролю радіа, щоб не допустити правди до людей; і підчас коли їх слуги кажуть, що сей крок допоможе людям чути безсторонню релігійну вість, котра не стоїть по стороні жадної віри, то рівночасно він робить все, що в його силі, щоб не допустити через радіо вістки правди, котру голосять Господні слуги. В той самий час духовенство, яке їх прихильники, підтримувані правительством, отримують позиції першинства з головами правительства і урядниками і проводарями великого інтересу, відносно правительствених справ.

⁹ Те славне становище дане духовенству порушило їх ще більше до самохвали і діяльності. В порівнянні з ними, правдиві і вірні послідувачі Ісуса Христа є відопхнуті на бік і є погоржені і висміяні Аманом або духовенством. Духовенству, котре представляв Аман, є дано більший привилей і вплив в законодавчій тілі правительства і тепер воно є в позиції шкодити, і воно шкодить роботі Божого люду. Духовенство старається стримати вість правди. Вони навіть жертвують великі суми грошей, щоб лише стримати вість, яка знаходиться в Біблії і перешкодити правдивим Християнам проповідувати правду через радіо.

¹⁰ Ся сама класа представлена через Амана старається енергійно увязнити вірного останка класу за проповідання Євангелії. Се вони роблять на підставі фальшивих і неправдивих доносів, що „Дослідники Біблії гандлюють без дозволення і ломлять „субітний закон“, через се, що вони йдуть від дому до дому в неділю і доручають книжки людям.”

¹¹ Дехто з людей Господніх дивується чому Єгова дозволяє духовенству виконувати їх нікчемну й гіпокритичну роботу переслідування покірних послідувачів Христа. Причина є та, що Бог в сім часі не стримує роботи клеру котрого представляв Аман. Аман був вивисшений і потім він пішов своєю власною дорогою, і так само духовенство робить тепер. Як Аман мав нагоду показати своє правдиве вроджене лукавство, так само й класа, котру він представляв, мусить дістати нагоду показати її правдиве внутрішнє лукавство й гіпокритство. Розуміється Бог предвидів се і тому зробив сей драматичний образ для того, щоб допомогти й заохотити свій правдивий люд у властивім часі, і сей час тепер прийшов.

¹² Щоб доконати свого злого заміру як найскорше, Диявол спричинив, що цар Артаксеркс дав приказ, що всі царські слуги мали віддати особисту честь і пошану Аманові: „І всі служивші при цареві, що при царській брамі, кланялись і припадали перед Аманом, бо так звелів був

цар. Мардохей же не кланявся і не припадав ниць.” (3:2) Володіючий чинник, а іменню богатері і великі політики, як й їх союзники, віддають пошану духовенству і сям самим чтять їх. В декотрих краях Християнських є законом заборонено говорити що небудь проти сих джентлеменів в слідницях. У всіх краях Християнських одиниці, що мають на стільки віри і відваги сказати правду про сих релігійних вирождів, ті знаходяться в неласці царської влади.

¹³ Той даний приказ покланятись і чтити Амана був проти закону Божого, після котрого мав поступати його нарід, членом котрого був Мардохей. Если приказ є даний робити щось, що противиться Божому законі, тоді слуга Божий відмовляється бути послухним такому законі. (Одр. 12:17) Ті що люблять Бога і є лояльні Йому, ті є послухні його приказам всякого часу.

¹⁴ Диявол через Амана наставив поланку на Мардохея, у котру він сподівався, що Мардохей упаде. Поклонення Аманові було пробою для Мардохея, чи він останеся непохитним взглядом Бога. Мардохей стрів пробу одважно й не хотів поклонитись йому. Тут Мардохей представляє Божого „слугу” класу на землі, котрий сьогодні, серед всієї диявольської організації, стоїть вірно по стороні Єгови. Той „слуга” не є частию диявольської організації, однак є оточений нею. Правлячі чинники устанавляють права проти того „слуги”. Се є проба для помазанників Господніх. Вірні стрінули сю пробу одважно з повним довірям в Єгову. Вони відмовились і далше відмовляються покланятись „християнському духовенству” чи то урядово чи неурядово.

¹⁵ Божі вірні свідки стають вірно при ній і тримають свою непохитність взглядом нього. Так було головню від 1922 р. В той час вірні послідувачі Христа, під керівництвом Господніх ангелів, мали участь у виляті чаши докору й суду проти духовенства і других частей Сатанської організації. Тепер навіть з konieczности сі вірні і правдиві Християни не приймуть п'ятна звіря на їх чола ані на їх руку. Останок мусить і буде вірним і правдивим до Бога і Христа і буде далше одважно розказувати правду в сім часі суду. Така постанова останка розуміється, вельми гніває духовенство.

¹⁶ Одвага і непохитність Мардохея допровадила до сього, що він був відкритий яко Жидовин, а пізніше також і Естер була відкрита. Коли його спитали, чому він не покланяється Аманові, Мардохей відповів, що він сього не робив задля його особистої ворожнечи, але тому що він був в угоді з Богом і що закон Божий був найважнішим для нього і що він мусів сповняти його за всяку ціну. „І говорили слуги цареві,

що при перській брамі, Мардохеєві: чому ти порушивши приказ царський? Так вони говорили йому що див, а він не слухав їх, то вони сповістили Аманові, щоб пересвідчитись, чи додержить Мардохей слова, бо він сказав їм, що він Юдей."—Естери 3:3, 4.

"Кажуть, і то часто одиниці посвячені Богу, що розумніше було б обходитись лагідно з духовенством і говорити мало або зовсім нічого про них, замість робити такий натиск проти них; і, що се було б більше до речі говорити до них з любов'ю і сим чином побільшити свій вплив радше чим бути названим „непомирним ворогом організованого Християнства". Однак хто любить Бога й Його справу й служить Господу, той мусить статися „непомирним ворогом організованого Християнства", тому що ця система дійсності є частию Диявольської організації.

"Інші на службі царській, бачучи, що Мардохей рішучо відмовився віддати честь Аманові, сповістили о сін Амана, щоб переконатись, чи Мардохей мав право, будучи Жидовином, омінати прикази царя. Сі слуги не пішли до самого царя, але до Амана і розказали йому, що сей чоловік Мардохей заявив, що він був Юдейом і для тої причини відмовився поклонятись йому! Вони хотіли, щоб Аман сказав їм, чи се була добра вистарчаюча причина для Мардохея взяти такі кроки.

"Тут можна спитати: Чи Мардохей діяв розважно і мудро? Чи не міг він був поклонитись і показати пошану Аманові, як і інші, і в той самий час подумати, що він се робить лише задля форми а не щиро? Чи не міг він ради форми зробити так, як многі роблять, стати й здохнути шапку коли музика грає в честь якогось земського володаря? Приказ віддати честь Аманові був великою пробою для Мардохея, а головню відносно його непохитності зглядом Бога. Яко Жидовин, Мардохей був членом завітуючого народу Єгови, і тому щоб йому бути вірним Богу, він мусів остатися непохитним зглядом Бога, навіть тоді колиб се мало коштувати його життя.

"Мардохей знав, що Аман походив від Вугейця. Він памятав, що Бог приказав Саулові провадити армію Ізраїльську проти Амалакійців і цілковито вигубити їх, тому що вони противились Ізраїльському народові коли вони виходили з Єгипту. Він памятав, що Саул, зацадивши життя Вугейцеві, цареві Амалакійців, сим виповів послушність Господу і знищив свою непохитність зглядом Бога, і стратив усе. (1 Сам. 15:1-33) Мардохей знав, що Аман походив від Вугей, бо в писанню він є названий „Вугейцем". Ніхто з Ізраїльтян не міг бути вірний угоді і остатися непохитним зглядом Бога, хто кланяв-

ся перед Вугейцем. Мардохей, яко Юдей, мусів чтити Бога Єгову; і сього він не міг зробити і рівночасно поклонятись перед тим, що був по-рогом в очах Божих. Отже Аман був підлим чоловіком в очах Мардохея задля Божого розказу проти Вугейців. „В чїх очах [в Мардохея] погорда для покиді [Амана]; а пошана для тих, що бояться Господа."—Пс. 15:4.

"Та сама правда відноситься і до духового Ізраїля. Хто не шанує Божого імя, той є підлим чоловіком в очах тих, що люблять Господа. Мардохей мав віру в Бога, і за всяку ціну він мусів бути вірним до Божих приказів. Бог велів Мойсею записати в законі яко пам'ятник, що Амалакійці мусять бути знищені й що Він буде воювати проти них з роду в рід. (2 Мойсея 17:14-16) Розуміється Мардохей знав про сей закон і він був послухний йому. Для тої самої причини Мардохей не міг віддати пошани Божим ворогам і рівночасно затримати свою вірність зглядом Бога Єгови. Від того часу навіки ніхто з людей не може бути вірний Богу і затримати свою непохитність зглядом Бога, хто мириться або віддає пошану ворогам Божим.

"Ось для того то останок мусить стати од-важно і непохитно проти кожної часті Сатанської організації, а головню тоді коли релігійний елемент безчестить Бога і нівечить його святе імя. Бути названим духовенством і їх союзниками „Непримиримими ворогами організованого Християнства", значить отримати властивий титул для тих, що є вірні Господу. Нехай інші мираться, если сього бажають, але нехай ті, що дійсно люблять Бога, будуть вірні і непохитні й правдиві йому.

"При сій нагоді скажимо слово відносно критиків книги Естери. Сі самі-в-собі зарозумілі люди сумніваються чи книга Естери повинна бути в Біблії, тому що вона не згадує імя Бога. Сей факт, що Мардохей рішучо відмовився поклонитися Божому ворогу, Вугейцеві, є безперечним доказом, що Мардохей не лише признавав Єгову, але почитав його і вірно служив йому, бо він був в угоді з Богом яко член Ізраїльського народу. Коли її зрозуміти, то книга Естери є оправданням Єгового слова. Один із пророків писав, під керівництвом Єгови, сі слова: „Тм бо над усе возвеличив слово твоє й імя твоє." (Пс. 138:2) В книзі Естери ся сама річ є зроблена. Єгова возвеличує своє слово, і в своїм часі Він возвеличить своє імя.

"У своїм слові Єгова сказав, що Він положить вороговання між насінням жени а насінням вужа. (1 Мойс. 3:15) Аман був насінням вужа, що є Сатана, зводитель. Мардохей, будучи в закон-угоді, належав до організації Єгови і для того був насінням символічної жінки. Аман ненавидів Жидів, і коли він довідався, що Мар-

дохей був Жидом і для того відмовився покла-
нятися йому. Аман вельми розлютився і поста-
новив убити його. „Як побачив Аман, що Мар-
дохей не кланяється й не падає ниць перед
ним, то розгнівався Аман вельми. Та йому зда-
валось нічим, накласти руку на одного Мардо-
хея, але як йому сказали, з якого народу Мар-
дохей, то Аман задумав вигубити всіх Юдеїв в
усьому царстві Артаксеркса, яко народ Мардо-
хеїв.“—Естери 3:5, 6.

Безсумніву, Аман спершу думав зараз на-
пасти на Мардохея, порушити його до оборони,
і через се знайти причину убити його. Однак
його отець Диявол ужив більше хитроси, тому
що він задумав зробити більші лови. Він хотів
зловити ціле стадо Жидів за одним замахом, і
для того він запустив в ум Амана думку, що він
з гордості не поклав своєї руки лише на одного
Мардохея. Диявол знав, що хотів він убити Мар-
дохея, то однак Естер Юдейка дальше лишит-
ся на високій позиції як царівна і що по цілм
світі лишиться множество Жидів. Тож тепер
здавалось, що для Диявола прийшла найвисша
нагода знищити всіх їх і зробити се нібито в
законний спосіб. Сатанські урядові агенти зви-
чайно прибирають міну, що вони точно три-
мають ся закона і ніби ховаються за закон у ви-
конуванні їх злих діл. Если вони можуть схо-
ватися за яку будь букву закона по своїй сто-
роні, тоді вони не вважають як за жорстокі,
лихі й несправедливі їх діла. Вони оправдують
себе буквою закона.

Диявол думав, що убиття одного Мардохея
не перешкодить його ширшому пляні. Він сей-
час обдумав змову в котру Аман увійшов охоче,
щоби вигубити Жидів по цілм перським цар-
стві. Хотів Жидам було дозволено вернутись
до Палестини й відбудувати їх храм, то тепер
прийшла нагода для Сатани знищити навіть
тих, що були привернені. Ся змова означувала,
що всі володіючі сили зі сто двадцять сімох
провінцій Персії, і всі люди, що хотіли бути по-
слухними тій силі, мали зібратись разом проти
Жидів, щоб доконати їх знищення. Проти Есте-
ри вони не могли знайти нічого, щоб їм дало
причину убити її, але Мардохей, ставши по сто-
роні Єгови, сим дав претенсію до знищення
всього народу. Розуміючи, що Бог Єгова кер-
мував сею драмою, то питання заходить як ми
можемо погодити сю часть з іншими?

Сатана постійно опрокидав Єгову і заявив,
що Бог не може поставити чоловіка на землі
котрийби міг бути вірним і лояльним йому.
Коли ж дехто з людей ставав по стороні Єгови,
а проти гнобителя, того Сатана зараз старався
погубити. Бог позволив Сатані поступати до
найгіршого (степення). У Біблії знаходиться
много доказів, що Бог дозволив Сатані йти до

крайности його злоби, т. є аж до самої точки
знищення його вірних. (Пова 2:6) Уживши
Естеру яко образ, Єгова перевів драму, пред-
ставляючи надходячий час, коли Сатана буде
старатися знищити Божий покликаний останок
на землі при кінці світа. Се був Єгова, що кер-
мував сею драмою, щоби зробити образ ко-
трий мав бути тінею будучих подій.

Згідно із сим образом, один із пророків
заявив, що буде зроблено „в день Господень“.
„І позбіраю всі народи на війну проти Єрусали-
му, й опанують город, і пограбують будинки, й
побезчестять жіноцтво, й позаймають половину
города у полон, тільки останок людности не
викорениться з городу. І тоді виступить і в ору-
житись проти тих народів, як було колись в
оружувався з городу.“ (Захарії 14:2, 3) Нині
Єгова формує обставини, щоб дати нагоду Са-
тані й своїм ворогам зробити розпучливий за-
мах проти всього Божого народу, й наслідки
будуть такі, що імя й слово Боже прославиться.

Мардохей і Естер і всі Жиди в сій точці
драми представляють останок Божого люду на
землі. Нині сей останок, в послухності до
Божих приказів, пильно й вірно дає свідоцтво
Ісуса Христа народам землі, котру то задачу Го-
сподь припоручив останку. Вони розказують
правду і відмовляються в який будь спосіб ми-
ритися з Диявольскою організацією. Отже Са-
тана є дуже лютий, і його головні представителі
на землі, духовенство, є також дуже люті, і всі
вони разом йдуть воювати проти останка-насі-
ня Божої організації. (Одкр. 12:17) Вони змо-
вились знищити останка. Та змова, що була
зроблена проти Мардохея і інших Жидів, має
свою дуже подібну паралелю сьогодні, тому що
вона представляла теперішні події, які мусіли
статися при кінці світа. Розуміється, що се все
діється за дозволом Божим, і в своїй часі прий-
де нагода для цілковитого оправдання імя й
слова Єгови.

Мабуть Диявол думав, що ціла справа була
в його мішку. Йому здавалось, що Жиди були
в самій паші його невода і що для них вже не
було виходу. Він тішився такими обставинами
якийсь час, і поступенно старався привести сво-
їх земських агентів до точки, коли вони з ре-
вности бажали бачити проляття Жидівської кро-
ви. Він запустив в ум свого головного змовни-
ка, Амана, потребу апелювати до свого бога
Диявола о керівництво і через се вловити злу-
читися з Диявольськими агентами. Отже він дав
думку Аманові, щоб вони кидали жереб і ви-
звали Диявола, щоб той жереб упав на властиву
точку і сим залепив їм успіх в сій злочинній
змові. Тоді Аман скликав своїх приятелів і кидав
жереб. „(І зібрав раду) першого місяця,—се є
місяця Нисана,—на двайцятому року царя Ар-

таксеркса, і кидали пур, се б то жереб, перед линею Амана на день і на місяць,—на дванадцятий місяць, то б то на місяць Адар.”—Естери 3:7.

“Пояснення сього вершика в Еврейській Біблії каже: „Після поганських звичаїв, він [Аман] віддав сій методи, яко би свого рода ворожитцтву, щоб знайти місяць і день жичливий до знищення зненавидженого народу.”—*Лісер*.

“Кидання жереба зачалось першого місяця, дванадцятим року царювання Артаксеркса, й продовжалося через дванадцять місяців. Порівнюючи тут час можна сказати, що дванадцять років по тім, як Ісус Христос зачав царювати, а іменно в році 1926, Божий нарід був зібраний на конвенцію в Магдабургу і в Лондоні і, головню з останньої, була післана вість правди, що вельми збільшило гнів Сатани і його земських представителів. В тім то році „сарана” зачала давати „Свідокство Володарям Світа.” (Гл. *Світло* 1 стр. 137) Тоді люди Божі обявили володарям світа, що вони яко нарід Божий є Юдеями через се, що вони відважно стали по стороні Єгови, відкриваючи людям факти, що Диявол є богом сього світа, і звизаючи володарів світа, щоб вони відорвались від Сатанської контролі. Ся вість вельми збільшила гнів Диявола й його агентів, його земських представителів, і тоді вороги Божі зачали кидати жереб і звернулись до їх отця Диявола, чи вони попали на добру дорогу, щоб вони могли дістати сю „заразливую громаду”.

“Сатанські слуги закидають вірним Богу, що вони є зрадниками земських правительств і що їм не повинно позволитися мешкати в краю. Духовенство в Британії й в Америці зачало своє полювання в 1926 р.

“Під керівництвом свого пана і господа Диявола, злющий Аман тепер явивсь перед царя й відіграв свою часть ролі. Розуміється він вдавав перед царем, що його любов до царя і до держави була його порушаючою силою, котра спонукала його йти перед царя й промовляти. Він був великим „патріотом” і служив цареві й державі, щоби спасти царя від сих бунтівничих людей. „І сказав Аман до царя Артаксеркса: Є один народ розкиданий і розсіяний поміж народами по всіх краях твого царства; а в їх закони інші, ніж у всіх народів, та й законів царевих вони не виконують; цареві ж неслід так полишати їх.”—Естери 3:8.

“Аман хитро приступав з своїм аргументом до царя відносно „народу, що був розкинений по цілій державі”. Він сказав до царя: „Іх закон ріжниться від законів інших народів, і вони не шанують царських приказів. Вони зовсім не є патріотами. В дійсности вони є зрадниками. Отже задля добра царя і держави їм не повинно

дозволитись жити.” Завваж тут сліди вужа; він все лишає свої сліди де він не йшов.

“Коли Ісус прийшов на землю і зачав розказувати правду, задля котрої він був висланий Отцем, чесні люди тоді казали: „Подібних слів ми ніколи не чули. Вони є ласкаві й чудові.” В той самий час тодішнє духовенство, котре уважало себе за представителів Бога, предвічного Царя, поверховно заявляли свою лояльність до Бога, але, ділаючи під керівництвом їх правдивого отця Диявола, вони спротивлялись Ісусу і зачали виконувати змову проти возлюбленого Сина Божого. У відповідній хвилі, коли змова доспіла, духовенство явилось перед царями і зачало оскаржувати Ісуса. Ось які вони ставили аргументи. „Сього ми знайшли, що розвиртає народ і забороняє кесареві данину давати, та й каже, що Він Христос—цар.” Змовившись між собою, вони постановили, що Ісус Христос мусить умерти, щоб вони могли затримати свої місця між людьми.—Луки 23: 2; Йоана 11:48-50.

“В часі світової війни духовенство оскаржувало много Дослідників Біблії яко бунтівників, мабуть із тим наміром, щоб позбутись їх із землі, а щоб їх власні позиції були більше забезпечені. Нині ся сама кляса старається спонукати законодавчу власть вірувати, що Дослідники Біблії є зрадники! Наприклад, певна радіостанція в Флоріда підпринялась голосити вість правди. Духовенство стало проти сього і заявило, що „вість яку голосять Дослідники Біблії є наладована динамітом, і є гірша чим найвишого степеня Большевизм в Росії”.

“Тепер формується змова проти тих, що є вірні і правдиві Господу Богу, і Бог не перешкаджає тим змовникам в їх злій роботі. Однак прийде час і Він буде ділати і схоронить своїх людей. Той що дійсно сіє опозицію проти вістки правди є Сатана Диявол, уживаючи до сього своїх сліпих і зведених послідователів для тої цілі. Однак се є війна між Єговою а Сатаною, і в своїм часі Єгова цілковито знищить їх з між живущих.

“З лагідністю та з намовою, і ніби то з несамолюбства до царя, і держави, Аман представив свою справу перед царя і закінчив сими словами: „Коли цареві до вподоби, то нехай припише, щоб їх вигубити, а я одважу десять тисяч талантів срібла в руки скарбників, щоб вложили в царську скарбницю.” (Естери 3:9) Завважте шляхотність сього великого ошуста: зимно-кровність убійця, жертвуючи сю велику суму грошей до царської кляси яко доказ своєї несамолюбної служби для краю, щоби „змочити землю кровю Божого вибраного народу”!

“Очевидно Диявол ужив гроші яко клич, тому що він старався ужити їх, щоби порушити

володаря до активності. Се був він, що спонукав духовенство підкупити Юду, щоб він зрадив Ісуса в їх руки. Він також спонукав їх взяти збірку, щоб підкупити воїнів доворити лож відносно воскресення Ісусового. Чи духовенство сьогодні буде також свobodно уживати грошей і своєї сили, щоби порушити головних членів з їх отар, щоби добути монету для виконання їх злих замірів? Вони свobodно уживають своїх грошей тепер щоби вплинути на законодавче тіло в уряді. Чи не будуть вони уживати їх свobodно до виконання того, що вони уживають законним ділом? Сатана більше інтересується знищенням Божого останка на землі чим всякою іншою легіслатурою в світі. Його сини і земські представителі будуть виконувати його прикази так як все виконували.

28 Цар піддався облесним аргументам свого хитрого дорадника. Перстень, який цар носив на своїх пальці був уживаний до печатання урядових документів. Діставши привилей виробити папері з печатю царського перстня, Аман міг написати в сім царським декреті що він хотів, і коли раз запечатано, такий документ оставсь не зміний. „Тоді здіймив цар свій перстень з руки своєї і віддав Аманові, синові Амадата, Вугейцеві, щоб ствердити засуд проти Юдеїв.“—Естери 3:10.

29 Се не цар, але Аман, що оплянував був вигубити жидів а цар дозволив йому се зробити, через те, що він не перешкодив йому виробити такий засуд проти них. Рівнож і Бог не стримав Сатани коли він просив дозволення напасти на Йова. „І сказав цар Аманові: Віддаю тобі твое срібло й назад; чини з ним, як тобі завгодно.“—Естери 3:11.

30 Дозволивши Аманові се доконати, цар Артаксеркс тут знову відіграє подвійну роль, представляючи царський уряд, котрого власть була вжита для добра або зла, що залежало від впливу Амана чи Мардохея. В сій то точці драми царський уряд був ужитий проти Жидів. Іншим знов разом той самий уряд був ужитий в користь Жидів. Егова дозволяє лихому мати вільну руку і повну нагоду, але у своїм власнім часі Він схороняє тих, що люблять Його.

31 Безсумніву Аман просив царя о його письмненне дозволення, щоб воно було написане царськими писарями тому що се надавало більшу вагу й владу. „І покликано писарів царських на першому місяці, тринадцятого дня його, й написано, як приказав Аман, до царських сатрапів і до начальників у кожній країні, і до князів у кожного народу—в кожную країну її ж письмом і до кожного народу мовою його: все було написано від імени царя Артаксеркса і стверджено перстеном.“—Естери 3:12.

32 Сталося се тринадцятого року царювання Ар-

таксеркса,—й тринадцятого для того місяця коли Аман забрався приготувати декрет мордерства, і котрий був розісланий по різних провінціях. День езекуції був назначений наперед, щоб дати досить часу приготувити все як слід. Політичні урядові писарі й царські слуги були заняті цілими днями приготуваннями декрету, який Аман мав запечатати царською печатю.

33 Отже нинішня кляса, котру представляв Аман, впливає на політиків скільки може, щоби впустити в рух машину проти Божого останка. Нема сумніву що вони назначили певний день в будучині спустити пружину своєї ланки; і писання указують, що вони будуть старатись виконати се останнє і отверте діло змови в недовгим часі перед Армагедоном. Се є інтересною річю тепер приглядатись рухові потайного ворога Божого і оперованню його сили через „чинителів клопоту“, котрих відкриває імя Амана. Нехай же останок буде осторожний й чуйний.

34 В Одкр. 15:17 повідомляється останок, що Сатана й його агенти підуть війною проти тих, що дають свідокство Ісуса Христа. Ся війна саме тепер відбувається, і Сатана уживає своїх звичайних хитрих способів, щоб провадити сю війну дальше. Від непамятних часів Сатана уживав релігійні організації яко свій знаряд до зведення й ошукування людей. Нині він головню уживає духовенство „зорованого Християнства“ яко военний знаряд проти Божого останка. Сатана спонукує се духовенство, щоб вони наувчили, що дійсного Диявола нема, котрий мавби щонебудь до чинення з справами сього світа; що Диявол згаданий в Біблії відноситься лише до агента Божого, котрий має гайдувати вогонь по смерті; що теперішня повинність людей є, бути патріотами і попірати теперішні світські організації, і если вони не покажуть своєї посвяти і любови, то по смерті вони знайдуться в пеклі, де вони будуть мучені Божими представителями на віки!

35 Дальше духовенство старається вговорити в людей, що останок Божий, його свідки, є великою небезпекою, що вони не дотримують крайових законів і що їм не повинно дозволитись жити в краю. Духовенство старається всіма своїми силами стримати голошення правди людям через радіо, й налягають і радять людям нищити книжки, котрі містять у собі вість правди; і плянують проти Божих свідків, противляться його роботі і поступають вперед до вершка найбільшого злочину.

36 День різання Жидів був назначений на тринадцятий день дванацятого місяця, що було як раз одинацять місяців від дня коли декрет на вимордовання Жидів був зроблений. Моза і склад в тім декреті не були двозначні. В нім було виразно сказано, що всі Жиди повинні бути

звинувачені, побивані й вигублені, і все це мало бути виконане в один день. „А послані були писемля через гонців по всіх краях царевих, щоб побивати всіх Юдеїв, малого й старого, дітей і жінок за один день, тринадцятого дня дванадцятого місяця, себ то місяця Адара, а їх майно розграбити. Відпис із приказу віддати в країну, як закон, оповіщений для всіх народів, щоб були наготовані до цього дня.“—Естери 3:13, 14.

“Не лише повідомлення було дане відносно того, що мало бути зроблено Жидам, але безсумнівно, що більша частина часу була ужита, щоб запалити ненависть і упередження проти Жидів, щоб різнання йшло скоро. Пора року яка була вибрана для загального мордонування була дуже не відповідна для Жидів. Це мало відбутися зимовою порою, і тому діти й жінки мали велику трудність втікати від нападу убійців, а ті, щоб втікла, мали пропастись від лютої погоди.

“Аман добре вважав, щоб царський декрет вимордування Жидів був даний в царській палаті, тому що він знав, що сим чином він позбудеться Мардохея і всіх інших Жидів. Ані один Жид у всіх сто двадцять сім провінціях не був винятковий в тім декреті. Знаючи, що змії провадять війну проти останка, котрего він бажає знищити, останок може бути певний, що Сатана має кожного з них зазначеного на убиття і він лише чекає на відповідний час. Воєнний час завжди дає нагоду лукавим людям вилити свій гнів проти тих, котрих вони ненавидять. В такий час дуже легко можна оскаржити їх о зрадництво і легко можна їх засудити на погибель.

“По розісланню вістки посланцями по всіх провінціях, Аман думав, що він тепер міг сісти і напиватися і забавлятися з задоволення із того, що незадовго мало настати. Він відчув свою важність до такого степеня, що запросив царя напиватися з ним. „Гонці одійшли зараз з царським приказом. Оповіднено ж приказ і в Сузах, престольному місці; і сідли царь та Аман і піли, а місто Сузи було зворушене.“—Естер. 3:15.

“Нині люди знають, що вони чують правду Слова Божого через радіо і через інші видання, так як ніколи перед тим. Тож се мусіло дуже здивувати миро-люблячих людей, коли вони побачили таку постанову зі сторони духовенства, котрим помагали влади, щоби знищити вість правди, і стримати її від людей і позбутися свідків Божих. Отже писання указують, що останок був в заклоті і той заклот є ще тепер. Але нехай всі, що люблять праведність, наберуться одваги. Нехай останок, котрему було поручено нести овочі царства, дальше поступає в праці з радістю. Коли ми зрозуміємо, що Бог предвидів, що мало настати і що Він кермував тою великою драмою і зробив прообраз дійсності, після своєї впадоби, тоді можемо бути

певні, що Бог дасть всяку потрібну охорону для своїх людей, що люблять Його і служать Йому вірно. Його ласка є вистарчаюча.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. В якій змислі Єгова дозволив на зло? З яким обмеженням? Для якої цілі? Поясни, що станеться, аби хтось добровільно взяв напромі несправедливості. До чого провадить такий напромі?
2. В Естері 3:1 когось представив цар Артаксеркс? Що представляло, що цар виславши Амана?
- 3-5. Покажи, що Естери 3:1 є в процесі сповнення.
- 6, 7. Яке враження зробило на Амана те, коли цар підвищив Амана?
- 8-11. Поясни, чому цар виславши такий підлий характер як Аман? Опиши теперішні обставини (а) в котрих сповняється поклонення Аманові, і їх послідовності до них. (б) Що Мардохей відмовився поклонитися Аманові.
- 12-16. Поясни, чи konieczність або інші обставини справдують в якійсь мірі віддавати честь Аманові. Яка була мотивація Мардохея в його відношенні до Амана? Пристосуй пророчий факт, що відважний крок Мардохея і Естери відкрив їх походження як Ізраїльтян. Що означував образ, що царські слуги що дня сідли за Мардохеєм і поклонилися є сін Амана, щоб „пересвідчитися, чи додержити Мардохей слова“?
- 17-19. Яке велике значіння було в тім, що Аман походив з Вугейців? Покажи важність цього визнання і правдивого опінення Його!
20. Оправдай правдивість книги Естери поміж того, що там не згадується імя Бога.
- 21-23. Що було представлено в ворежніччю Амана до Мардохея за те, що Мардохей відмовився поклонитися йому? Покажи руку Сатани в роботі Амана проти Мардохея і його народу.
- 24-26. Що було представлено в образі Естери 3:5, 6? Як се є показано через пророка Захарію і в Одкровенні 12:17? Як воно тепер сповняється?
- 27-29. Яка була ціль в киданні жероба перед Аманом? Які обставини були пророчо представлені в сін?
- 30-35. Покажи, як в Естері 3:6 є показано сатанську хитрість, щоб замішати Божий нарід в трудності і щоб сим чином знищити їх роботу і їх самих: (а) В часі коли сей пророчий образ брав місце; (б) В часі коли Ісус був на землі; (в) і в теперішній часі.
- 36, 37. Пристосуй сей образ в Естері 3:9 до того, що він представляв.
- 37-40. Поясни пророчу позицію царя в Естері 3:10, 11, і значіння цього.
- 41-43. Розкажи, як Аман зачав приготувати свій змаряд через котрий він мав винищити Мардохея і його людей і також царське заповнення загального різнання Жидів.
- 44, 45. Опиши, як те, що було представлено через Амана, є тепер в процесі сповнення.
- 46-49. Що означувало, (а) що Аман планував пору року для виконання декрету? (б) Що сей декрет був оголошений всім людям? (в) Що Аман довірив і задоволення запросив царя напиватися з ним?
50. Чому місто було в заклоті, поміж великого безпеченства? Чи Божі люди є в заклоті? Чому?

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ

Часть 4

ЕГОВА є Отець милосердя і Бог всякої потіхи. Знаючи, що Його діти у ворожій країні потребують потіхи, для того Він постарався щедро о таку потіху. Одно із розпоряджень Єгови є, що ті, що люблять Його, можуть приходити до престолу Його ласки в молитві. Він знає молитву кожного серця і той, що є щиро відданий Богу і вірно служить Йому, може все бути певним, що Бог вислухає його. „Уші Господні є отворені до слухання молитви праведних.“ (1 Петра 3:12; Псалма 65:2) Бог велів своєму вірному пророку написати: „Дом мій називаний буде домом молитви.“ (Ісаї 65:7) Будучи в угоді з Єговою, Ізраїльський народ становив його типічний дім, і ті, що старались робити скільки могли щоби бути вірними угоди, ті могли молитись до Бога і їх молитва була вислухана.

Сталось, що представителі Сатани були оточили місто Єрусалим з сильною армією і загрозили збурити місто. Коли Езекія цар почув се, він роздер одіж свою і пішов до дому Господнього. Тоді він післав послання до пророка Ісаї і просив його, кажучи: „Вознеси ж молитву за тих, що zostались іще в живих.“ Нема сумніву, що Ісаїя молився до Бога і отримав відповідь на свою молитву, інакше він не міг був говорити з таким запевненням, як він говорив. Він велів посланцю повернутись до Езекиї і сказати до нього: „Так говорить Господь: Не лякайся.“ (Ісаї 37:1-7) Сей випадок і те, що опісля сталось, було прообразом подій зараз перед Армагедоном і того, що станеться підчас Армагедону. Се є потіха для Божого останка.

Мардохей довідався о злім замірі убити його й всіх його людей. Він бачив, що ситуація була зрізна і що лише Бог може спасти їх. Хотів в сій історії нема згадано імя Єгови, однак Мардохей, будучи Жидовином в угоді з Єговою, взяв як раз такий самий напрям, який кожний вірний Жидовин взяв би в такім часі неволі. „Коли Мардохей довідався про все, що скоїлось, розпанахав на собі одіж і накинув на себе веретече, посипав голову попелом і вийшов на серед міста, й зважав голосним та жалібним криком: і дійшов до царської брами, бо не можна було входити в царську браму в драпці.“—4:1, 2.

Безсумніву, що Мардохей кликав о поміч до Єгови. Се, що він надягнув на себе драпку і посипав попелом голову і кликав, не означувало, що Мардохей жалував за тим, що він був сильним в своїй постанові і не поклонився Аманові або жалував що він був вірний Богу. Він

знав, що взятий ним напрям взглядом Амана була воля Божя. Тепер він побачив, що його вірність до Бога дала нагоду або винятку його смертельному верогові погубити не лише його але всіх Жидів. Тоді Мардохей кликав о поміч. Вірність до Бога часто стягає гнів ворога на голову тогож, однак жадний чоловік не може бути вірним до Бога і потім жалувати за своєю вірністю. Если він є вірний слуга Божий, то він буде далше вповати на Бога о визволення. „Наш Бог, котрому ми служимо, може визволити нас, тому що Той, що за нами, є більший чим всі, що є проти нас.“ 30/8/1931.

Кожний слуга, що має віру в Бога, доказує свою віру в Бога через свої діла. (Якова 2:18) Вірні не лише моляться, але вони і чують і працюють. Так було й з Мардохеєм. Його взятий напрям показує, що він мав віру в Бога. Він не лиш плакав, але коли він плакав, то він рівночасно й молився й працював. Там „був великий смуток з Юдеї“ і в кожній провінції. Однак історія не каже, що Естер тоді сумувала, можливо тому, що вона пізніше довідалась про той декрет мордерства. Та коли Мардохей зачав свою діяльність, тоді і Естер побачила також потребу виконати і свою часть.

(Естер побачила хитру руку Амана в сій підлій змові і вона знала, що найбільша небезпека прийшла. Однак се вона дізналась аж тоді коли отримала вість від Мардохея. „Тоді покликала Естер Гатаха, одного з царських скопців, що він його приставив до неї, й послала його до Мардохея довідатись, що й про що се?“ (4:5) У відповідь на питання Естери Мардохей вислав її копію декрету в котрім був даний приказ знищити Жидів, і він сказав їй, що Аман обіцяв дати гроші, щоби доконати се підле діло. (4:6-9) Мардохей побачив, що він і Естера мусіли братись до роботи, і робити в гармонії і скоро, і тому він поучив посланця сказати Естері приготуватись йти до царя. „І дав йому відпис з прикказу, щоб їх вигубити, оповішеного в Сузах, щоб він показав Естері і дав їй знати про все; при тому наказував їй, щоб пішла до царя і благада в його помилування й просила його за свій народ.“—4:8.

Від часу приходу Господа до Божого храму і освітчення останка кляси, радість Господня була і є їх силою. (Неем. 8:10) В той самий час останку є виразно сказано в Слові Божім, що Сатана шукає знищити тих, що вірно стараються служити Богу в сім часі. Отже вірні знають, що вони є оточені ворогом, котрий змовляється знищити їх. Для того вони не трактують байдужно і з насмішкою сеї справи, що ворог грозить вигубити їх. Протівно, вони глядять на справу серіозно і ділають з великою увагою, і постійно моляться до Бога о охорону, опіку,

керівництво і збавлення. Вірні йдуть вперед з виконуваним своєю задачею, дбаючи про своє спасіння з страхом і трепетом перед Господом. Вони стараються, щоби не зробити помилки. — Філіппі 2:12.

Побачивши велику небезпеку, Мардохей остеріг Естеру і взивав її до діла. Так і нині. Деякі з останків бачуть небезпеку на дорозі Божих людей і вони дають остерогу своїм братим, котрих треба поучити, що треба робити, щоби встояти у своїй невинності перед Богом. Отже Мардохей представляв „вірного слугу” класу, котрий виконує прикази Божі щоб „кричати” і „нагадувати” і давати остерогу о небезпеченстві, і оказувати, як останок може затримати свою ласку в Бога. (Ісаї 58) Через знаряд о який Єгова постарався, він указує будучій невісті на землі ворога і його організацію і сформовану змолу, щоби знищити Божих людей. Для цієї причини Господь уживає Вартову Башту, а головню в минулих кількох роках, щоби остерігти тих, що є в угоді з Ним, що до властивого напрямку, задачі й привилеїв в сім періоді часу.

Завваж тепер знову руку Єгови, Всевишнього, в кермуванні цієї драми. Се, що Естер була Еврейкою, було заховано аж до цієї точки драми. Се було умисно зроблено і під Божим керівництвом. Однак нарешті прийшов час, що Естер мусіла стати по стороні її Бога і заявити се. Се представляло: що Божі люди мусять робити в сім часі коли приближається Армагедон.

В минулім часі ті, що тепер знаходяться в теперішній праці, уважалися, як і інші так звані „Християни”; лише за релігійних людей. Та час мусів прийти, і вже прийшов, коли Бог об'явив своїх людей перед народами землі, признає їх за своїх, і висилає їх з приказом: „Ви, свідки мої, що я Бог.” (Ісаї 43:9-12) Як же сей факт міг бути знаний, еслиб вірні не були мали відваги в сім часі суду голосити про імя й Слово Єгови? В ніякий інший спосіб їх любови до Бога вони не могли доказати. — І Йоана 4:17, 18.

Нехай же інші, що називають себе послідовцями Христа, стримуються говорити щонебудь про організацію ворога если вони бажають, але нехай вірні, ті, що бажають затримати свою невинність перед Богом, ясно заявлять, що вони по стороні Господа і що вони з його ласки будуть розказувати правду так як Бог велить тепер. Увесь вірний останок мусить об'явитись яко Божий нарід. Чинячи се, кождий з них ставить себе в небезпечну позицію, тому що вони є назначені через ворога на затрату.

Мардохей післав післанця до Естери і налягав на ню, щоби вона пішла перед царя і благала о помилування для Жидів по цілім краю. Дехто може сказати, що Мардохею бракувало

віри в Бога, через те, що він просив Естеру піти перед царя і просити о поміч, а цар був світським володарем. Однак так не є; противно, се показує, що Бог помагає своїм людям тоді, коли вони указують свою вірність в їх змаганню помочи собі самим о скільки вони можуть. Коли Естер отримала вість від Мардохея, вона зараз післала вість з відповідею: „І сказала Естер Гатахові й послала його сказати Мардохеєві.” — Естери 4:10.

Еслиб Естер була дальше затримала в тайні своє походження від Жидів, або вповала на свою позицію, що вона яко царівна отримає спеціальну ласку від царя і буде винята з під того декрету затрачання, то се булоб доказом, що вона вступалась з своєю непохитністю; але вона поступала після поради Мардохея і рішила піти перед царя, отже вона не шукала компромісу ані не показала браку віри в Бога. Противно, вона мусіла мати велику віру, бо еслиб цар не був віднісся до неї ласкаво, так се означувало для неї певну смерть. Те, що Естері було сказано робити, і те, що вона зробила, абсолютно й певно було образом властивого напрямку який має взяти останок.

Ми знаємо, що останку не можна миритися з земськими володарями, тому що „вірні” не можуть йти до Єгипту за помочю і миритись зі світом задля його сильного впливу. (Ісаї 31:1) Се, що Естер пішла перед царя, не представляло, що останок мавби апелювати до володарів світа.

В сій точці драми Артаксеркс цар представляє Бога Єгову і Христа. Єгова є великий Цар, і Ісус Христос є помазаний Цар Божий, котрий виконує його волю. Вони є ті „висші власті” згадані в писанню. Донедавна Божі люди розуміли, що писання в листі до Римлян 13:1, відносно „висших властей”, відносилось до світських володіючих сил. Сі що відступили від Товариства дальше тримаються сього мильного погляду. Однак останок бачить ясно, що се писання не відноситься до жадної часті Сатанської організації, але виключно відноситься до Божого розпорядження в його організації. Сі, що відмовились побачити сю правду і противилися поясненням Вартової Башти, беруть се яко вимівку поблазни, відпадають і йдуть в темряву.

Останок бачить, що вони є відвічальні перед Богом і його уповаженою властю і що вони мусять дати своє цілковите підданство й послушенство Богу і його організації. Вони бачуть, що кожда часть його організації мусить точно ділати в гармонії з волею Христа, активним Головою, і після волі Єгови. Отже се, що Естер пішла перед царя благати за свій нарід, представляло, що останок йде до Бога Єгови і

засилає молитви в ім'я Христа і просить його о керівництво, поміч і визволення.

¹⁷ Для Естери було показатись перед царя незапрошеної, могло принести їй смерть. Се була дійсна проба її віри в Бога. Через трицять днів вона не була покликана перед царя, і натурально питання могло виринути в її умі, чи вона ще була в ласці царя? Єсли ні, і вона покажеться перед нього, так вона певно умре.

¹⁸ Для останка часом виглядає, що Бог і Христос не указують до них своєї спеціальної ласки або уваги, і то тоді коли ворог сильно пре на них. Дехто з вірного останка може дивуватись чому Бог дозволяє духовенству і иним знарядям Сатани так злобно нападати на них. Навіть в сій темній хвилі останок мусить уживати своєї віри в Бога і в Христа і молитись о поміч. В такім випадку люди Божі знаходяться в великій пробі, але вони мусять бути даліше послухні „висшим властям“, с. т. Богу й Христу, і се чинити через вірне служення, молитву і благання перед престолом за себе і за своїх братів.—Естери 6:12-18.

¹⁹ Можливо, що Естері ще не прийшло і на думку, що вона була заключена в сім декреті затрачання, але Мардохей знав, що вона була заключена там і вона не могла оминути затрачання помімо її високого становиська. „Мардохей же сказав у відповідь Естері: Не гадай, що ти одна споміж усіх Юдеїв спасеш своє життя в царськім домі.“ (4:13) Диявол заставив свої сіти на всіх Жидів і він не забув Естери, тому що вона занимала позицію сили й ласки в царя. Мардохей й Естера були головно ті, котрих Диявол і Аман бажав знищити.

²⁰ Так само нині Диявол і його земські агенти є проти всіх, що служать Богу в якийсь спосіб; але вони головно воюють проти останка Божого, тому що вони є в ласці Божій і голосять Божу вість і мають привилей як і задачу доручувати сю вість, що була поручена їм Господом. Отже нехай ніхто з останка не сподіється бути виємком перед гнівом Сатани, бо його ціль є дістати кожного з них.

²¹ Мардохей побачив konieczність Естері стати по стороні її людей, що мало обявити її властиве споріднення до Бога і повідомити всім, що вона була Жидівкою. Для того Мардохей напирив на Естеру до активності. „Коли ти в сей час мовчати мені, то спасення й визволення прийде Юдеям із иншого місця, а ти й дім батька твого загинете. А хто відає, чи не задля такого часу ти й досягла почесні царської?“—Естери 4:14.

²² Бачучи, що Мардохей представляє останок з точки погляду „вірного і розумного слуги“, можна також бачити, що Бог уживав декого з того „слуги“ кляси указувати иншим на велику

потребу стати одважно по стороні Господа. Ті що хотять бути вірними Богу не можуть тепер сховатися і не відкрити себе, що вони належать до Божої організації. Час прийшов, що кождий з останка мусить ясно заявити себе по стороні Господа. Для них не може бути компромісу. Вони мусять заявити себе по стороні Бога і Його Христа і Його царства; інакше вони не можуть належати до кляси невісти. Слова Ісуса є як раз відповідні тепер: „Хто не зомню, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсилає.“—Маттея 12:30.

²³ Тепер прийшов час коли останок мусить, сильно тримати те, що вони мають, щоб ніхто не взяв вінця їх, і чинячи се, кождий мусить доказати свою невинність перед Богом. Він мусить кинути свою судьбу з Божими помазаниками і бути одним з них, і вповні постановити стрінути всяку небезпеку на їх шляху, і вважати і виконувати прикази Господні, так як Він приказав і бути вірним аж до смерті. Коли хтось отримав знання правди і тоді став недбалим до Божих заповідей, такий ходить дорогою беззаконня і є у великій небезпеці. Тоді се є задача всіх тих, що є вірні Богу, давати пересторогу, кричати і не щадити. (Ісай 58:1) Бог назначив свого „слугу“, і тоді каже до нього: „Коли я скажу беззаконному: Беззаконнику ти вмереш,—а ти не скажеш нічого, щоб остерегти ледачого перед його дорогою, то беззаконник умре за свою провину, та кров його я вимагати му від тебе.“ (Езек. 33:8) Зanedбати свою задачу є те саме, що бути непослушним до Божих заповідей. Єсли хтось є невірний Богу, то Він знайде когось иншого взяти місце того невірнього, тому що робота мусить бути тепер виконана.

²⁴ Мардохей яко Юдей знав, що надія його людей є лише в Бозі, і він вповив на божественне провідіння, коли він сказав до Естери цариці: „А хто відає, чи не задля такого часу ти й досягла почесні царської?“ Мардохейові слова означають се: „Чи не є се певним, що Бог посадив тебе на сю позицію щоби ужити тебе для визволення свого народу?“ Воно так і було, і Мардохей вірував в се. Нині ми знаємо, що Божий останок становить Божих людей взятих зі світа для імені Його, і що вони є на землі і є частию Божої організації для виразної цілі бути свідками Єгови і співати в честь імені Його. Отже ніхто з останка не може затримати своєї невинності перед Богом, хіба що він є вірний в даванні свідцтва, яке було припоручине останку. Він мусить ясно й відважно відкрити себе яко один із Божих свідків. Інакше він не буде охоронений. Він мусить показати, що він любить Бога, єсли він хоче бути охороненим.

²⁵ Брати участь у службі не значить, що ми

принісимо якусь користь Богу, однак се принісуть користь останку, тому що та активність дає нагоду доказати вірність Богу. Велика Світова Війна прийшла до наглого закінчення при кінці 1918 року, задля Божих вибраних. Тоді приказ був даний Його людям нести вість правди народам землі перед остаточним і великим знищенням Армагедону. (Маттея 24:14-22) Отже останок не є в незнанні що до Божого заміру відносно них. Їм була дана позиція ласки яку вони тепер займають, щоб вони були свідками для імені Єгови і звіщали про Його чесноти, і щоб вони могли бути ужиті для цілі для якої Бог приготував їх.

²⁰ Коли Мардохей і Естер представляють взагалі ту саму класу, а іменню, останок Божий на землі, то вони так були оміщені, що вони не все могли розмовляти між собою устно. Посланці були ужиті доносити вість одно до другого. Нині Божий останок є розкинутий по цілм світі і вони не можуть всякого часу розмовляти устно одні з другими. Часом вони збираються разом на конвенцію для заохочення і потішення одні других. Але се не часто. Однак Бог ласкаво посправався о спосіб порозуміння між останком. Через многі роки Він уживав Вартову Башту яко знаряд для комунікації, і її сторінки є все ужиті для доручення правди останку. Се не є чоловіча правда, але се є Божя правда; і для того той канал або знаряд є Божий, а не чоловічий. Через якийсь час Вартова Башта указувала братам на конечність пильного служення, і через се вона стягнула на себе много жорстоких слів висказаних тими, що колись були в правді і відвернулись від неї. Вартова Башта була дуже гірко критикована такими одиницями, тому що вона поміщувала правду. Та нехай жадна ся річ не покоїть вірних. Строга критика тих, що противляться правді, є доказом, що ворог стоїть за опозицією і що вірні виконують волю Божу. Ті що вірують, що Бог кермує своєю роботою і своїм народом через Ісуса Христа, будуть далі стояти сильно й непохитно на їх дорозі вірності і радісної служби для царства.

²¹ Ті, котрих Естера представляла, тепер бачуть вагу ситуації, повідомляють своїх братів, що їх ціль є ставати в ряди і брати участь в роботі того царства. В гармонії з сям є написано: „І сказала Естер у відповідь Мардохеєві: Пійди, збери всіх Юдеїв, що знаходяться в Сузах, і постыте ради мене, і не їйте й не пийте три дні ні вдень, ні вночі, та й я з моїми служницями так само постити му, а потім пійду до царя, хоч се проти закону; й коли загинути—загину.“—Естери 4:15, 16.

²² Естера тепер цілковито дала себе пізнати і заявила свою постанову словити свою часть

навіть ковитом свого життя. В минулих часах Господь був довго терпеливим і безсумнівно зносив дикотрі заведбання і байдужности, але тепер лінія виразно положена, і всякий що за Господом мусить стати по стороні Господа, або буде викинутий в табор порога.

²³ Се є виразно зазначена воля Божа, що коли Його люди приходять до нього о поміч в часі потреби, то вони повинні приходити в лагіднім і покірнім дусі і в-несамолюбстві. Се що вони надягнули на себе веретече і попіл представляло цілковите піддання Богу, і ся метода впокорення ся, посту й молитви, була часто ужита в такий самий спосіб іншими Жидами, що шукали Божої ласки.

²⁴ Жиди взяли сей напрям тому, що вони були Богом вибраний нарід, яко ж написано: „А, коли вони нездужали, надягав волосінну пляхту, смирих постом душу і молитва моя верталась до груді моєї.“ (Псалма 35:13) Жадний інший нарід не поступав так окрім Жидів, і се вони робили, тому що Єгова був їх Богом. Коли Даниїл хотів просити Бога помочи, він сказав: „Обернув я лице мое до Господа Бога в молитві і благанні, в пості, в веретниці й попелі.“ (Дан. 9:3) Що таке само-упокорення є згідне з волею Божою, то се є показано словами Господнього пророка: „Та тепер ще говорить Господь: Оберніться до мене всім серцем в пості, в плачу й у жалі.“ (Йоїла 2:12) Ісус також робив на тиск на важність посту й молитви: Се ж колло не виходить, як тільки молитвою й постом.“—Маттея 17:21.

²⁵ Естер поступала після закону й звичаю її народу. Вона заявила свій намір постити і звивала всіх Жидів в Сузах робити так само. Се було признання найвишности Єгови, Бога Ізраїльського, і се показувало, що Ізраїль цілковито залежить від Нього. Іншої причини для такого упокорення і молитви Естери і інших Жидів не могло бути, лише те, що вони хотіли мати ласку в Єгови. Після звичаю Жидів який вони мають в часі посту, то вони певно й молилися до Бога. Чинячи се, Естер не старалась виробити собі совершенний характер і більшу постанову стрівити судьбу за се, що вона йшла до царя непрошеною. Вона потребувала Божої ласки і опіки, щоби вона перейшла через се небезпечне положення. Йти перед царя непрошеною, вона нарушувалась на небезпеку смерті, і се означувало також смерть для Мардохея і всіх інших Жидів. Се є неможливо уявити собі обставини серед яких треба було б більше Божої помічі. Отже Естер упокорила себе перед Єговою і Його могутньою рукою. Вона звивала всіх Жидів в тім місті зробити те ж само. В єдності є сила, і в сім Естер була кермована божественним провидінням. Чи то в пробах чи в достат-

ках браття все повинні стояти в єдності як один чоловік. „Глянь, як добре і як люблю, коли браття живуть вкупі!“—Псалма 133:1.

“Ми вже живемо в останніх днях. Час дати останнє свідчення про імя й слово Бога Єгови, нім вибухне Армагедон, вже прийшов. Диявол бачить, що час короткий і тому він приготується знищити Божий останок. Та останок не є невідомий про діяльність й силу ворога. Се є досить трудні обставини для них, і вони знають, що їх сила походить від Господа і без Нього ніхто не може встояти. Для користи останка Псалміста вложив отсі слова в уста вірних: „Хрань мене, Боже, бо я впадаю на тебе.“ (Пс. 16:1) „О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!“ (Псалма 118:25) „Очі мої підношу на гори, звідки поміч моя прийде. Поміч моя від Господа, що сотворив небо і землю. Не дасть позі твоїй спиткутись; твій сторож не дремає. Бачі Сторож Ізраїля не задрімає, і не засне він. Господь сторож твій, Господь тинь твоя, праворуч в тебе. Не вдарить на тебе сонце в день, ні в ночі місяць. Господь заступить тебе від всякого лиха, він заступить душу твою. Заступить Господь вихід твій і вхід твій від нині по віки.“—Псалма 121:1-8.

“Здається, що апостоли були порушені тим самим духом Божим писати для користи останка ці слова: „На останок, братте моє, кріпиться в Господі і в потугі сили Його. Одягніть ся у всю зброю Божу, щоб змогли ви стояти проти хитроцій Диявольських. Бо наша боротьба не з тілом і кров'ю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби. Того-то прийміть усю зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий і, все зробивши, стояли. Стійте ж оце, підперезавшись поясами ваші правдою і одягнувшись у броню (панцир) праведности, і обувши ноги в готовість благовіствування миру, над усе ж узивши щит віри, котрим здолієте всі розпалені стріли лукавого вгасити; і шолом спасення візьміть, і меч духовий, котрий єсть слово Боже. Всякою молитвою і благанням молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінні і благанні за всіх святих.“ (Ефесян 6: 10-18) Як Естер взивала всіх постити з нею, так і апостоли накликають всіх помазанників стояти разом і молитися одні за других о визволення і о відвагу голосити правду.

“Появлення Естери перед царем представляло останка перед судищем Христовим, котрий є великим суддю і котрий рішає який є добрий й властивий напрям для останка. Він є у своїм храмі і він провадить тією клясою храму.

“Нарешті Естер постановила виставити своє життя на небезпеку через вткнення своєї задачі без ріжнниці чи вона погине чи ні. Та сей

факт, що її явлення перед царем було великим небезпеченством, представляє більше чим появлення останка в молитві перед Христом, великим Суддю. Останок тепер ясно бачить, що если вони будуть даліше вірно нести вість людям о царстві, і відмовляться звертати увагу на розкази Сатанської організації щоби перестати спосіб їх роботи, так їх власне життя буде залежати від них самих. Вони знають, що вони є відвічальні перед висшою властю, т. є. Богом і Його організацією, і тому вони рішилися йти вперед з роботою і нести вість царства від дому до дому не звертаючи уваги на ніяку опозицію; і для того вони звертаються з сею справою до великого Судді, Ісуса Христа. Ось так вони звертаються і моляться, поступаючи вперед в роботі. Ніхто з дійсно посвячених Богу не кидавби себе в таке небезпечне положення без обдумання. Він перше представляє свою справу в молитві перед Господом, і просить Його о божественну мудрість, щоб його кроки були скермовані на праву дорогу.

“Естера сказала: „Я віду хотий бим й загинула“, і кляса котру вона представляла тепер, каже: „Ми будемо робити роботу царства хотий-би ми і померли в сій праці. Ми знаємо, що Бог, котрому ми служимо, може спасти нас; чи се збавлення прийде на землі чи через смерть і перемінення в миг ока на подобиє Господа, се Він самий рішить; і що б Він не зробив, те Він зробить добре.“

“Естер ділає дуже обережно і холодно-кровно, але без вагання коли прийшов час ділати. Так і останок спокійно глядить на загрожуючу ситуацію, ділають уважно і розсудно, однак без вагання, тому що час прийшов і робота царства мусить бути зроблена, і зроблена одважно.

“Можемо бути певні, що Мардохей, Естер і інші Жиди жили після закону й звичаїв їх людей, а се значить, що вони мусіли молитися до Бога о їх власну охорону і о знищення ворога. Молитви записані пророками бувають часто пророцтвами, котрі сповняються більше чим раз. Від часу Едену до тепер велике питання до рішення було відносно імя Бога Єгови. Пророчі образи, котрі Бог зробив, представляли його ціль оправдати своє імя, і для того Він порушив своїх пророків, і вони вложили в уста його людей молитву, і вони виглядають сього оправдання через знищення ворога.

“В тім хитрім кроці Амана, Мардохей побачив злучені змагання ворогів Божих знищити всіх тих, що служать Єгови. Безсумніву він повідомив о сім Естеру і інших, і вони благали Бога, щоб Він знищив Амана і всіх подібних йому. Пророча молитва яка пасувала на сей слу-чай, і котра безсумніву сповнилась в меншій

мірі в часі Естери й Мардохея, була ся: „Боже! Не мовчи; не німуй, озвися, Боже! Бо ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, [Мардохей, Естер і інших Жидів], і нараджаються проти тих, що бережеш їх [як Естеру, що була схована в тім місці]. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, [кидаючи жереб через рік], зробили змову проти тебе. [Змову зневажити Бога і знищити Його нарід]. Намети Едомові [котрих Амалякійці були правнуками] і Ізмаїлії, Моаб і Агаяне, Геваль і Амонії, і Амалик, [Аман був Агійцем]; Филістії з людьми Тирськими; та Ассур пристав до них; стали рами синами Лота. Зробили їм те, що Мидіяніям [рукою Гедіона], що Сісері, що Явиму коло

потока Кисона, котрі знищені коло Ендора, гноєм для землі стали. Щоб осоромитись, злякались на віки, і зо встидом погинули. Тай щоб знали, що ти, котрого імя ЄГОВА, один еси над цілою землею.”—Псалма 83:1-10, 17, 18.

(Далше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- 1, 2. Для якої цілі Єгови постарався о приймелі молитви? Чи Він все слухав і відповідав на молитву? Розкажи випадок коли Він вислухав молитву.
- 3-5. Покажи властиво поступовання Мардохея коли він довідався о замірі Амана. Як се доказує Мардохейову віру в Бога?
- 6, 7. Як Естер довідалась о плані Амана? Як сей пророчий образ сповнився?
- 8-11. Що Мардохей тоді зробив? Яке рішення зробила Естер? Поясни, як се було прообразом на позицію Божих людей тепер.

(Продовження на Стороні 146)

Тексти на Освідчення

Середа 4. падолиста, 1931

«Скінчиться і тайна Божа, як благовістие слугам своїм пророкам.»—Одкр. 10:7.

ТАЙНА Божа не є та сама, що „Тайна Христа”. Ся тайна Божа відноситься до організації Єгови і до організації, що противиться Богу котру Господь знищить. Перед народом Господнім стояли кільканацять питань відносно Єгови, що були тайною для них і котрі були вирішені від коли Господь прийшов до свого храму. Хто є Бог? Що означають ті імена котрими Він об'явив себе? Чи Бог є відповідальний за всякий смуток і горе на землі, включаючи різні нещастя? Чи має Він організацію, і що вона є? Котра організація противиться Йому і з кого вона складається? Всі ці речі Бог давно предсказав через своїх пророків; але час мусів прийти, що їх мали зрозуміти Його вірні люди на землі. Той час уже прийшов.—Світло 1, 180.

Середа 11. падолиста, 1931

«І будуть у тебе брами всі отвором стояти, ні в день ні в ночі не будуть зачинятись, щоб востати народів до тебе прибували й царі їх прилюдил.»—Іса. 60:11.

„А ВОРОТА його не будуть зачинятись днями; ні бо не буде там.” (Одкр. 21:25) Се значить, що присутність Єгови з блаженною організацією Його ніколи не перестане. (Несм. 13:19) Коли царство справедливості буде в повній силі, тоді „власти томряви” будуть знищені і тому не треба буде зачиняти двері. Отже двері все будуть одчинені і присутність Бога буде там день і ніч повіки, і все, що дихає, дасть славу Богу.—Іс. 150: Світло II, 251, 252.

Середа 18. падолиста, 1931

«І зібрав їх в одно місце, що зоветься по Еврейські Армагедон.»—Одкр. 16:16.

АРМАГЕДОН символічно представляє Божу гору, себто так сказати, гору Свою, Його організацію до:фу він збудував і в котрій Він об'явився; і для того Сатана скермував всі свої сили проти Божої організації. Проти Божої армії Сатана йде війною; для того Господь каже: „Тепер ще узброюйся товню розбишачка, облягай нас об'ягом.” (Мих. 5:1) Земська армія Єгови є в місці безпеченства, тому що вона знаходиться „під покровом Всевишнього”; і если вона буде перебувати там і буде співати в Його честь, то вона буде безпечна. Всі народи будуть зібрані до війни проти святого Божого народу. Та війна відбудеться при символічній горі так званій „Армагедон”, тому що тут збирається Боже військо. Та Господь певно побідить.—Світло II, 55, 56.

Середа 25. падолиста, 1931

«Вийми меч, і загороди дорогу перед напастником моїм . . . дорога їх нехай буде темна й ховка, і ангел Господень нехай прожене їх.»—Псалма 35:3, 6.

ЄГОВА не інтересується тими, що є опорті, спротивляються і стають беззаконниками і виходять. Если хто не оцінює Єгови і не служить Йому радісно, то се є його власна страта. Ані не є се робота великого й могутого Царя, Ісуса Христа, витрясати їх. Сі, що перешкаджають Господній роботі, є зібрані геть, і Ісус заявив, що ся робота є поручена ангелам, котрі уживають властий сили даної їм Господом. Жадний чоловік не може відібрати роботу від другого чоловіка, але ангели мають сю припущену їм власть Єговою через Ісуса Христа.—ВВ 6/15/30.